

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak in de zaken nrs. 06/35660, 06/35661, 06/42795,
06/42794, 06/42792 en 06/42791 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Middelburg, van 27 april 2007 in de gedingen tussen:

kinderen	en	en hun minderjarige
	en	
en		
appellant.		

1. Procesverloop

Bij onderscheiden besluiten van 23 en 25 augustus 2000 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) aanvragen van (hierna: de vreemdeling), mede voor hun minderjarige kinderen (hierna gezamenlijk: de vreemdelingen), om hun een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij onderscheiden besluiten van 30 juni 2006 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard en haar een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd verleend en de bezwaren van de overige vreemdelingen gegrond verklaard en hun een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd verleend. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 27 april 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Middelburg, de daartegen door de vreemdelingen ingestelde beroepen gegrond verklaard, die besluiten vernietigd en bepaald dat de staatssecretaris nieuwe besluiten op bezwaar neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 25 mei 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdelingen zijn in de gelegenheid gesteld een verweerschrift in te dienen.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 120 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000), voor zover thans van belang, kan hoger beroep, als bedoeld in artikel 84 van die wet, slechts worden ingesteld tegen een uitspraak van de rechtbank over een besluit dat is bekendgemaakt na het tijdstip van inwerkingtreding van deze wet met uitzondering van een besluit op bezwaar gericht tegen een besluit bekendgemaakt voor inwerkingtreding van de wet.

2.2. De besluiten van 30 juni 2006 waarop de aangevallen uitspraak betrekking heeft, behelzen een beslissing op bezwaar tegen besluiten die zijn bekendgemaakt op 25 augustus 2000, derhalve vóór inwerkingtreding van de Vw 2000 op 1 april 2001.

Ingevolge voormeld artikel 120, gelezen in verbinding met artikel 33e van de Vreemdelingenwet (oud), kan hiertegen - anders dan onder de aangevallen uitspraak is vermeld - geen hoger beroep worden ingesteld.

2.3. De Afdeling is kennelijk onbevoegd van het hoger beroep kennis te nemen.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

verklaart zich onbevoegd van het hoger beroep kennis te nemen.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, Voorzitter, en
mr. R. van der Spoel en mr. D. Roemers, Leden, in tegenwoordigheid van
mr. P.A.M.J. Graat, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
Voorzitter

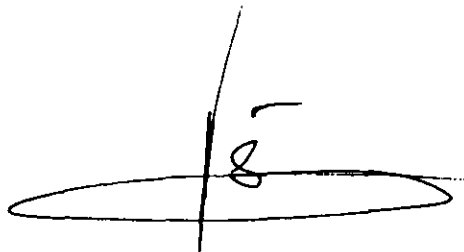
w.g. Graat
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 29 oktober 2007

307.

Verzonden: 29 oktober 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht
Nevenzittingsplaats Middelburg

AWB nummers: 06/35660, 06/35661, 06/42795, 06/42794, 06/42792 en 06/42791
V- nummers: en

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor bestuursrechtelijke zaken
ingevolge artikel 8:77 van de Algemene wet bestuursrecht

inzake

	eiseres en	eiser, en hun minderjarige
kinderen		
en		
tezamen ook wel te noemen eisers,		
gemachtigde mr. J.J.J. Jansen,		
advocaat te Kapelle,		

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,
verweerder,
gemachtigde mr. L. Verheijen,
medewerkster bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst.

I Procesverloop

Eisers zijn respectievelijk geboren op en en bezitten de Congolese
(Democratische Republiek Congo, hierna: DRC) nationaliteit.

Eisers hebben op 19 januari 1998 aanvragen ingediend tot verlening van een
verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 van de Vreemdelingenwet
2000 (hierna: Vw 2000), met als doel "het ondergaan van medische behandeling" (eiseres)
en "verblijf bij eiseres gedurende haar medische behandeling".

Op 23 augustus 2000, respectievelijk 25 augustus 2000, heeft verweerder de aanvragen
afgewezen. Eisers hebben hiertegen bezwaar gemaakt. Bij besluiten van 31 maart 2003,
verzonden op 2 april 2003, heeft verweerder de bezwaren ongegrond verklaard.

Op 29 april 2003 hebben eisers tegen deze besluiten beroep ingesteld. Ter zitting van 4 mei
2005 heeft de rechtbank het onderzoek geschorst. Bij brief van 25 oktober 2005 heeft
verweerder de besluiten van 31 maart 2003 ingetrokken en bepaald dat opnieuw op de
bezwaarschriften van 21 september 2000 zal worden beslist. Bij besluiten van 30 juni 2006
heeft verweerder het bezwaarschrift van eiseres ongegrond verklaard voorzover gericht tegen

AWB nummer: 06/35660, 06/35661, 06/42795, 06/42794, 06/42792 en 06/42791

blad 2

de afwijzing van de aanvraag onder de beperking "medische behandeling" en aan eiseres een verblijfsvergunning regulier verleend onder de beperking "verblijf vanwege medische noodsituatie" met ingang van 15 mei 2006, geldig tot 20 maart 2007. De bezwaren van eiser en de kinderen zijn gegrond verklaard en aan hen is een reguliere vergunning verleend onder de beperking: "verblijf bij eveneens met ingang van 15 mei 2006, geldig tot 20 maart 2007.

Op 21 juli 2006 hebben eisers tegen deze besluiten beroep ingesteld.

De openbare behandeling van de beroepen heeft plaatsgevonden op 26 februari 2007.

zijn in persoon verschenen, bijgestaan door hun gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn gemachtigde. Tevens was aanwezig M.A. de Jong, tolk in de Franse taal.

II. Overwegingen

1. Onder verweerder wordt tevens verstaan de Minister van Justitie en/of de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie.

2. Ingevolge artikel 14, tweede lid, van de Vw 2000, wordt een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder beperkingen verleend, verband houdende met het doel waarvoor het verblijf is toegestaan. Daarbij is bepaald dat aan de vergunning voorschriften kunnen worden verbonden. Artikel 3.4, eerste lid, aanhef en onder r, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: Vb 2000) vermeldt dat de in artikel 14, tweede lid, van de Vw 2000 bedoelde beperkingen verband kunnen houden met het ondergaan van medische behandeling.

De verblijfsvergunning voor bepaalde tijd onder een beperking verband houdende met het ondergaan van medische behandeling kan ingevolge het bepaalde in artikel 3.46 van het Vb 2000 worden verleend indien Nederland naar het oordeel van verweerder het meest aangewezen land is voor het ondergaan van een noodzakelijke medische behandeling en de financiering van die medische behandeling naar het oordeel van verweerder deugdelijk is geregeld.

Ingevolge het beleid zoals verwoord in hoofdstuk B8/3 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: Vc 2000) kan verweerder, in de gevallen waarin niet wordt voldaan aan de in artikel 3.46 van het Vb 2000 genoemde voorwaarden, ingevolge artikel 3.4, derde lid, van het Vb 2000 een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd verlenen onder een andere beperking dan genoemd in het eerste lid van artikel 3.4 van het Vb 2000. Om in aanmerking te komen voor een verblijfsvergunning in verband met deze uitzonderingsbepaling dient de vreemdeling zich in Nederland te bevinden en dient sprake te zijn van een medische noodsituatie van langdurige aard (waarmee bedoeld wordt dat de medische behandeling ter voorkoming van het ontstaan van deze noodsituatie naar verwachting langer dan één jaar zal duren) waarvan de behandeling niet in het land van herkomst of een ander land waarheen de vreemdeling zich kan verwijderen kan plaatsvinden.

3. Verweerder stelt zich op het standpunt dat eiseres niet aan de voorwaarden voldoet om in aanmerking te komen voor een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd, onder de beperking: "vanwege medische behandeling". Verweerder stelt zich verder op het standpunt dat in de bestreden beschikking terecht is geconcludeerd dat de verblijfsvergunning vanwege

AWB nummer: 06/35660, 06/35661, 06/42795, 06/42794, 06/42792 en 06/42791 blad 3

medische noodsituatie dient te worden verleend met ingang van 15 mei 2006. De datum waarop is aangetoond dat aan de voorwaarden voor verlening van de verblijfsvergunning wordt voldaan, is de datum waarop de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning ingaat. Eerst uit het BMA-advies van 15 mei 2006 is gebleken dat de gezondheidssituatie van eiseres inmiddels dusdanig is verslechterd dat sprake zal zijn van een medische noodsituatie bij het achterwege laten van de behandeling, aldus verweerder.

4. Eisers hebben tegen het bestreden besluit aangevoerd dat de ingangsdatum van de aan hen verleende vergunning niet juist is. Er dient een vergunning te worden verleend met ingang van 19 januari 1998, te weten de datum van de aanvraag. Eisers hebben belang bij een eerdere ingangsdatum omdat zij in dat geval in aanmerking zouden komen voor een verblijfsvergunning met als doel "voortgezet verblijf". Eisers stellen zich verder op het standpunt dat bij eiseres steeds sprake is geweest van een medische noodsituatie en dat deze niet eerst op 15 mei 2006 is ontstaan. Dat het laatste advies van het BMA dateert van 15 mei 2006 betekent niet dat eerst op die datum een medische noodsituatie is ontstaan. Hiervan was al veel eerder sprake, aldus eisers. Het BMA baseert haar conclusie op medische adviezen van de behandelaars vanaf 23 november 1999 tot 8 maart 2006. Het kan niet de bedoeling zijn dat de ingangsdatum van de verblijfsvergunning uitsluitend afhankelijk is van de datum van het BMA-advies. Daarbij is van belang dat de eerdere BMA-adviezen niet in stand konden blijven. Eisers stellen voorts dat de einddatum van de verleende vergunning ten onrechte op 20 april 2007 is gesteld en daarbij gekoppeld aan het paspoort. Indien sprake is van een medische noodsituatie kan en mag het paspoortvereiste niet worden tegengeworpen. Eisers stellen zich voorts op het standpunt dat verweerder eiseres in het bezit had moeten stellen van de gevraagde verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd, onder de beperking: "vanwege medische behandeling", en niet onder de beperking: "vanwege medische noodsituatie". Eisers zijn verzekerd tegen ziektekosten zodat aan deze voorwaarde is voldaan.

5. De rechtbank overweegt dat allereerst in geschil is of verweerder de aanvraag om een verblijfsvergunning regulier onder de beperking "vanwege medische behandeling" heeft kunnen weigeren. Verweerder heeft zich naar het oordeel van de rechtbank in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat de financiering van het verblijf gedurende de medische behandeling niet deugdelijk is geregeld. Uit de stukken blijkt weliswaar dat eiseres voor ziektekosten verzekerd is, doch dit betreft een ziektekostenverzekering die wordt bekostigd uit de openbare middelen en die daarom ingevolge het in hoofdstuk B8/2.1 van de Vc 2000 neergelegde beleid niet als toereikend wordt beschouwd. Aan deze in artikel 3.46 van het Vb 2000 gestelde voorwaarde is derhalve niet voldaan.

Gelet op het vorenstaande heeft verweerder terecht een verblijfsvergunning geweigerd onder de beperking "vanwege medische behandeling".

6. In geschil is voorts de ingangsdatum van de, wegens een medische noodsituatie, aan eiseres verleende vergunning en daarmee samenhangend, de verleende vergunningen aan haar overige gezinsleden. Ingevolge artikel 26, eerste lid, van de Vw 2000 wordt de verblijfsvergunning regulier verleend met ingang van de dag waarop de vreemdeling heeft aangetoond dat hij aan alle voorwaarden voldoet, maar niet eerder dan met ingang van de dag waarop de aanvraag is ontvangen.

7. De rechtbank stelt vast dat het BMA op verzoek van verweerder op 28 maart 2000, 20 februari 2003 en op 15 mei 2006 adviezen heeft uitgebracht naar aanleiding van de

AWB nummer: 06/35660, 06/35661, 06/42795, 06/42794, 06/42792 en 06/42791   blad 4

ingediende aanvraag van 19 januari 1998 van eiseres tot verlening van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 Vw 2000, met als doel "het ondergaan van medische behandeling".

8. Verweerder bestrijdt dat de BMA-adviezen van 28 maart 2000 en 20 februari 2003 onjuist zouden zijn en stelt dat eerst bij het advies d.d. 15 mei 2006 door de BMA-arts is geconcludeerd dat sprake is van een medische noodsituatie bij het uitblijven van behandeling. Blijkens de BMA-adviezen van 28 maart 2000 en 20 februari 2003 was geen sprake van een medische noodsituatie. Verweerder geeft in het verweerschrift aan dat het eerdere besluit van 31 maart 2003 is ingetrokken vanwege tegenstrijdige informatie in het BMA-advies met betrekking tot de behandeling in de DRC in vergelijking met adviezen van andere vreemdelingen afkomstig uit de DRC.

9. De rechtbank merkt allereerst op dat voor de beantwoording van de vraag op welk moment er sprake is van een medische noodsituatie van langdurige aard, niet bepalend is de datum van het daaromtrent uitgebrachte BMA-advies, doch het tijdstip waarop die medische noodsituatie is ingetreden.

10. Gelet op de adviezen van het BMA is de rechtbank van oordeel dat er bij eiseres een medische noodsituatie van langdurige aard is ontstaan in het najaar van 2000. Uit die adviezen blijkt immers dat in september 2000 eiseres onder behandeling is gekomen voor haar psychische klachten. In de periode daaraan voorafgaand had zij reeds tweemaal gepoogd zelfmoord te plegen. Bij de aanvang van die behandeling gingen de behandelaars er van uit dat haar behandeling langdurig van aard zou zijn en dat het niet voortzetten daarvan zou leiden tot een ernstig depressief toestandsbeeld. Ook in het advies van 20 februari 2003 wordt gesproken over een chronische PTSS met een depressieve stoornis. Die diagnose wordt herhaald in het advies van 15 mei 2006 waarbij er opnieuw op wordt gewezen dat een langdurige behandeling noodzakelijk is. De rechtbank concludeert hieruit dat de medische situatie van eiseres in het najaar van 2000 niet wezenlijk anders was dan is vastgesteld in het advies van 15 mei 2006.

11. Gezien het voorgaande heeft verweerder ten onrechte de ingangsdatum bepaald op 15 mei 2006. De beroepen zijn dan ook gegrond en de bestreden besluiten dienen te worden vernietigd vanwege strijd met het bepaalde in artikel 26, eerste lid, van de Vw 2000.

12. De rechtbank ziet aanleiding verweerder met toepassing van artikel 8:75, eerste lid, van de Awb te veroordelen in de kosten die eisers in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs hebben moeten maken. Deze kosten zijn op voet van het bepaalde in het Besluit proceskosten bestuursrecht, in aanmerking nemend dat er sprake is van samenhangende zaken als bedoeld in artikel 3 van dit besluit, vastgesteld op € 644,-. Aangezien ten behoeve van eisers een toevoeging is verleend krachtens de Wet op de rechtsbijstand, dient ingevolge artikel 8:75, tweede lid, van de Awb de betaling aan de griffier te geschieden.

AWB nummer: 06/35660, 06/35661, 06/42795, 06/42794, 06/42792 en 06/42791

blad 5

III. Uitspraak

De rechtbank 's-Gravenhage,

verklaart de beroepen gegrond;

vernietigt de bestreden besluiten;

bepaalt dat verweerder nieuwe besluiten op de bezwaarschriften neemt, met inachtneming van hetgeen in deze uitspraak is overwogen;

veroordeelt verweerder in de proceskosten ad € 644,-, onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als rechtspersoon die deze kosten dient te vergoeden en aan de griffier dient te betalen;

gelast dat de Staat der Nederlanden als rechtspersoon het door eisers betaalde griffierecht ad € 141,- vergoedt.

Aldus gedaan en in het openbaar uitgesproken op 27 APR 2007
door mr. T. Damsteegt, rechter, in tegenwoordigheid van R. de Pooter, griffier.

De griffier,

De rechter,

Rechtsmiddel

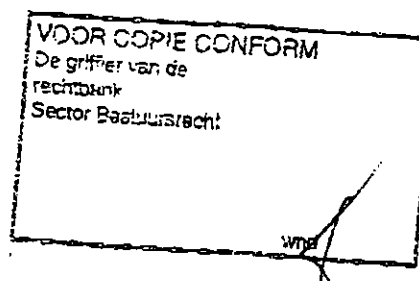
Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier.

Het beroepschrift moet geadresseerd worden aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

In deze uitspraak zijn de beroepen (deels) gegrond verklaard en zijn de bestreden besluit vernietigd. Als de rechtbank daarbij gronden van het beroep uitdrukkelijk heeft verworpen en als u daarin niet wilt berusten moet daartegen binnen bovengenoemde termijn in hoger beroep worden gegaan.

Afschrift verzonden op:

Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

Hoger beroepschrift vreemdelingenzaken

Van:
de Staatssecretaris van Justitie
te 's-Gravenhage
appellant
gemachtigde: mr. Y. Kalden
ambtenaar ten departemente

Tegen:
de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Middelburg
van 27 april 2007
met kenmerk Awb 06/35660, 06/35661, 06/42795, 06/42794, 06/42792 en 06/42791

Inzake:
(verweerster) (verweerder),

met IND-kenmerk 9401.14.0160
tezamen aan te duiden als verweerders
gemachtigde: mr. J.J.J. Jansen
advocaat te Kapelle

Procesvertegenwoordiging
's-Hertogenbosch
Magistratenlaan 222
5223 MA 's-Hertogenbosch

Postbus 118
5201 AC 's-Hertogenbosch

mr. Y. Kalden
073-888 3031

1 Inleiding

De Staatssecretaris komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Middelburg van 27 april 2007, met kenmerk Awb 06/35660, 06/35661, 06/42795, 06/42794, 06/42792 en 06/42791 (*productie I*), in welke zaak de rechtbank de beroepen tegen de beschikkingen van 30 juni 2006 gegrond heeft verklaard, deze beschikkingen heeft vernietigd, de Staatssecretaris heeft opgedragen om met inachtneming van de uitspraak nieuwe besluiten te nemen op de bezwaarschriften en de Staatssecretaris in de proceskosten heeft veroordeeld.

2 Achtergronden

- 2.1 Op 19 januari 1998 heeft verweerster een aanvraag ingediend tot het verlenen van een vergunning tot verblijf met als doel "medische behandeling", thans aan te merken als een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd in de zin van artikel 14 Vw 2000, met als doel "het ondergaan van medische behandeling". Deze aanvraag is ingediend mede ten behoeve van haar minderjarige kinderen.
- 2.2 Verweerder heeft op 19 januari 1998 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een vergunning tot verblijf met als doel "verblijf bij echtgenote gedurende haar medische behandeling", thans aan te merken als een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd in de zin van artikel 14 Vw 2000 met als doel "verblijf bij echtgenote gedurende haar medische behandeling".
- 2.3 Bij besluiten van 25 augustus 2000 heeft de Staatssecretaris deze aanvragen afgewezen.
- 2.4 Op 21 september 2000 hebben verweerders tegen deze afwijzing bezwaar gemaakt.
- 2.5 Bij besluiten van 31 maart 2003 heeft de Staatssecretaris de bezwaarschriften ongegrond verklaard, welke besluiten bij brief van 25 oktober 2005 zijn ingetrokken.
- 2.6 Bij besluit van 30 juni 2006 is het bezwaar van verweerster ongegrond verklaard voor zover gericht tegen de afwijzing van de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier onder de beperking "medische behandeling". Tevens is aan verweerster bij besluit van 30 juni 2006 een verblijfsvergunning verleend onder de beperking "verblijf vanwege medische noodsituatie", met ingang van 15 mei 2006, geldig tot 20 maart 2007.
- 2.7 Bij besluiten van 30 juni 2006 zijn de bezwaren van verweerders ongegrond verklaard en is tevens aan verweerders een verblijfsvergunning verleend onder de beperking "verblijf bij", met ingang van 15 mei 2006, geldig tot 20 maart 2007.
- 2.8 Bij thans bestreden uitspraak heeft de rechtbank de daartegen door verweerders ingestelde beroepen gegrond verklaard.

3 Grieven

Grief 1

3.1 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 9 op pagina 4 van de bestreden uitspraak:

" De rechtbank merkt allereerst op dat voor de beantwoording van de vraag op welk moment er sprake is van een medische noodsituatie van langdurige aard, niet bepalend is de datum van het daaromtrent uitgebrachte BMA-advies, doch het tijdstip waarop die medische noodsituatie is ingetreden."

en in rechtsoverweging 10 op pagina 4 van de bestreden uitspraak:

" Gelet op de adviezen van het BMA is de rechtbank van oordeel dat er bij eiseres een medische noodsituatie van langdurige aard is ontstaan in het najaar van 2000. Uit die adviezen blijkt immers dat in september 2000 eiseres onder behandeling is gekomen voor haar psychische klachten. In de periode daaraan voorafgaand had zij reeds tweemaal gepoogd zelfmoord te plegen. Bij de aanvang van die behandeling gingen de behandelaars er van uit dat haar behandeling langdurig van aard zou zijn en dat het niet voortzetten daarvan zou leiden tot een ernstig depressief toestandbeeld. Ook in het advies van 20 februari 2003 wordt gesproken over een chronische PTSS met een depressieve stoornis. Die diagnose wordt herhaald in het advies van 15 mei 2006 waarbij er opnieuw op wordt gewezen dat een langdurige behandeling noodzakelijk is. De rechtbank concludeert hieruit dat de medische situatie van eiseres in het najaar van 2000 niet wezenlijk anders was dan is vastgesteld in het advies van 15 mei 2006."

En in rechtsoverweging 11 op pagina 4 van de bestreden uitspraak:

" Gezien het voorgaande heeft verweerder ten onrechte de ingangsdatum bepaald op 15 mei 2006. De beroepen zijn dan ook gegrond en de bestreden besluiten dienen te worden vernietigd vanwege strijd met het bepaalde in artikel 26, eerste lid, van de Vw 2000.

3.2 Op de hiervoor genoemde en bestreden overwegingen van de rechtbank berust rechtsoverweging 12 op pagina 4. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grieven tast ook de geldigheid van deze rechtsoverweging aan.

4 Toelichting op de grief

4.1 Op grond van artikel 14, tweede lid, van de Vw 2000 wordt een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd verleend onder beperkingen, verband houdende met het doel waarvoor het verblijf is toegestaan. In artikel 3.4, eerste lid, van het Vb 2000 zijn de voornaamste beperkingen genoemd. Blijkens artikel 3.46, eerste lid, van het Vb 2000 kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000, onder een beperking verband houdend met het ondergaan van medische behandeling worden verleend indien Nederland naar het oordeel van Onze Minister (thans: Staatssecretaris) het meest aangewezen land is voor het ondergaan van medische behandeling en de financiering van die

behandeling naar het oordeel van Onze Minister (thans: Staatssecretaris) deugdelijk is geregeld.

- 4.2 In het toepasselijke beleid zoals omschreven in B8 van de Vc 2000 is neergelegd dat in de gevallen waarin niet wordt voldaan aan de in artikel 3.46 van het Vb 2000, genoemde voorwaarden, de Staatssecretaris ingevolge artikel 3.4, derde lid, van het Vb 2000 een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000 kan verlenen onder een andere beperking dan genoemd in het eerste lid. Voor wat betreft medische noodsituatie is dit in beleidsregels nader uitgewerkt. Om in aanmerking te komen voor een verblijfsvergunning in verband met deze uitzonderingsbepaling dient de betrokken vreemdeling zich in Nederland te bevinden en dient sprake te zijn van de situatie dat:

- stopzetting van de medische behandeling een medische noodsituatie zal doen ontstaan; en
- de medische behandeling van de betreffende medische klachten niet kan plaatsvinden in het land van herkomst of ander land waarheen betrokkene zich kan verwijderen; en
- de medische behandeling ter voorkoming van het ontstaan van deze noodsituatie naar verwachting langer dan één jaar zal duren.

Ten aanzien van deze voorwaarden wordt advies ingewonnen bij het Bureau Medische Advisering (hierna: BMA).

- 4.3 Voorts is in artikel 26 van de Vw 2000 bepaald dat de verblijfsvergunning, die van rechtswege rechtmatig verblijf inhoudt, wordt verleend met ingang van de dag waarop de vreemdeling heeft aangetoond dat hij aan alle voorwaarden voldoet, maar niet eerder dan de dag waarop de aanvraag is ontvangen.
- 4.4 Gedurende de procedure volgend op de aanvraag van verweerster, heeft het BMA op verzoek van de toenmalige Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, driemaal een advies uitgebracht waarin de vraag is beantwoord of het uitblijven van de medische behandeling, gelet op de huidige medische inzichten, zal leiden tot een medische noodsituatie, te weten op 28 maart 2000, op 20 februari 2003 en op 15 mei 2006. In het BMA-advies van 28 maart 2000 geeft het BMA aan dat – gelet op de aard en ernst van de aandoening – een acute medische noodsituatie bij het uitblijven van medische behandeling niet te verwachten is. Het BMA geeft in haar advies van 20 februari 2003 aan dat – gezien de aard van de huidige klachten en het feit dat er in verweersters medische voorgeschiedenis geen ernstige psychiatrische crisis heeft plaatsgevonden in de vorm van acute psychiatrische opnames – het niet aannemelijk is verweerster in een medische noodsituatie op korte termijn zal geraken bij achterwege blijven van de behandeling. Eerst in het advies van 15 mei 2006 beantwoordt het BMA de vraag of het uitblijven van de behandeling zal leiden tot een medische noodsituatie op korte termijn, bevestigend.
- 4.5 De Staatssecretaris wijst erop dat de aan het besluit van verweerster ten grondslag gelegde adviezen van het BMA deskundigenadviezen zijn aan de Staatssecretaris ten behoeve van de uitoefening van zijn bevoegdheden. Indien een zodanig advies op onpartijdige, objectieve en inzichtelijke wijze is opgesteld, mag de Staatssecretaris bij de besluitvorming op aanvragen om toelating in beginsel van zulk advies uitgaan. Niet is gebleken dat de Staatssecretaris niet van de BMA-adviezen heeft mogen uitgaan.

4.6 Nu eerst in het BMA-advies van 15 mei 2006 is neergelegd dat verweerster bij het uitblijven van medische behandeling in een medische noodsituatie op korte termijn zal geraken, terwijl daarvan voordien zoals blijkt uit de BMA-adviezen van 28 maart 2000 en 20 februari 2003 nog geen sprake was, is op juiste gronden 15 mei 2006 als ingangsdatum aan de aan verweerders verleende verblijfsvergunningen verbonden. Eerst op deze datum is aangetoond dat wordt voldaan aan de voorwaarden voor het verlenen van een verblijfsvergunning vanwege een medische noodsituatie.

4.7 Met de overweging dat voor de beantwoording van de vraag op welk moment er sprake is van een medische noodsituatie, niet bepalend is de datum van het BMA-advies, doch het tijdstip waarop die medische noodsituatie is ingetreden, heeft de rechtbank bovengenoemd toetsingskader miskend. Evenzeer ten onrechte heeft de rechtbank vervolgens, overwegende dat zij van oordeel is dat er bij verweerster een medische noodsituatie van langdurige aard is ontstaan in het najaar van 2000, haar eigen oordeel omtrent de medische situatie van verweerster in de plaats gesteld van dat van het BMA, zonder dat zij daartoe deskundig is.

5 Conclusie

De Staatssecretaris concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerders tegen de besluiten van 30 juni 2006 ingestelde beroepen.

Den Bosch, 25 mei 2007

Gemachtigde

mr. Y. Kalden, senior procesvertegenwoordiger

*Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Vestiging Den Bosch
Postbus 118
5201 AC Den Bosch
telefoon 073 - 888 3031
telefax 073 - 888 30 86*